

คุณยาย จ้อบจั้น

ดวงจันทร์ดวงนี้
ไม่เพียงมีแสงสว่างในตัวเองเท่านั้น
ยังส่องความสว่างไสวไปสู่มหาชนชาวโลกอีกด้วย
www.kalyanamitra.org

คุณยาย รักฉัน

“คุณยายรักฉัน ฉันรักคุณยาย”

จากใจผู้เขียน

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง เป็น “ดวงจันทร์” ที่ไม่เหมือนดวงจันทร์ดวงอื่น ๆ เพราะท่านมีแสงสว่างในตัวเอง ไม่ต้องอาศัยความสว่างจากสิ่งใด และยังสามารถส่องแสงสว่างไสวไปยังมหาชน ให้ปลอดภัยจากความมืดมิดของอวิชชาหรือความไม่รู้ ทุกคนที่ได้รับความเมตตาจากท่าน จึงเคารพรักท่านในฐานะคุณยาย ทำให้ท่านมีลูกหลานมากมายยิ่งกว่าคุณยายคนใด ๆ

การเรียกท่านว่า “คุณยายของฉัน” จึงไม่ใช่
การแสดงความเป็นเจ้าของ เพราะท่านไม่ใช่คุณยาย
ของใครคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นการเรียกด้วยความ
เคารพรัก เมื่อเรียกแล้วรู้สึกมีความสุข ความ
ปลอดภัย ความภาคภูมิใจ และความผูกพัน

พราน้ำเพชร

๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓

คุณยายของฉัน

“คุณยาย” เป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดคนหนึ่งในชีวิตของฉัน ท่านถือกำเนิดในครอบครัวชาวนา ท่านไม่สามารถอ่านหรือเขียนหนังสือได้ เพราะไม่เคยเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาใด ๆ แต่ในบั้นปลายชีวิตของท่าน กลับมีผู้คนจำนวนมากจากทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ และทุกระดับการศึกษา ให้ความเคารพรักและเทิดทูนบูชา

เมื่อครั้งที่ท่านออกจากบ้านมาในวัย ๒๖ ปี เพื่อไปเรียนธรรมปฏิบัติกับพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านมิได้นำสมบัติพัสถานใด ๆ ติดตัวมาเลย แต่ก่อนที่จะจากโลกนี้ไป ท่านได้สร้างผลงานมากมายฝากไว้ใน พระศาสนา ทั้งศาสนวัตถุ ศาสนสถาน และ ศาสนบุคคล

คุณยายของฉัน

คุณยายของฉันมีนามว่า คุณยายอาจารย์
มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง

คุณยายเกิดเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ.
๒๔๕๒ ที่ อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม ละสังขาร
เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓ ด้วยสิริ
อายุ ๙๒ ปี ถ้าท่านยังมีชีวิตอยู่จนถึงปัจจุบัน ก็จะมีอายุได้ ๑๐๑ ปี

คุณยายเป็นศิษย์เอกของพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และได้รับการยกย่องจากหลวงปู่ว่า “หนึ่งไม่มีสอง”

เมื่อคุณยายอยู่ที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านนั่งสมาธิถึงวันละ ๑๒ ชั่วโมง กลางวัน ๖ ชั่วโมง กลางคืน ๖ ชั่วโมง การนั่งสมาธิรวดเดียว ๖ ชั่วโมง ไม่ใช่เรื่องง่าย หากใครเคยลองก็จะรู้ดี คุณยายปฏิบัติอย่างนี้มาเป็นเวลา ๒๐ กว่าปี ซึ่งเป็นไปได้ยากสำหรับคนทั่วไป แต่กลับไม่เป็นปัญหาสำหรับท่านเลย

แม้ย้ายจากวัดปากน้ำไปอยู่วัดพระธรรมกายแล้ว ท่านก็ยังคงนั่งสมาธิวันละหลาย ๆ ชั่วโมง ตลอดมา นอกจากนี้ ในเวลาที่ไม่ได้นั่งสมาธิ ท่านก็ทำใจให้เป็นสมาธิอยู่ตลอดเวลา ใจท่านจึงมีแต่ความสะอาดบริสุทธิ์ ทำให้ท่านมีญาณทัสสนะที่เที่ยงตรงและแม่นยำ

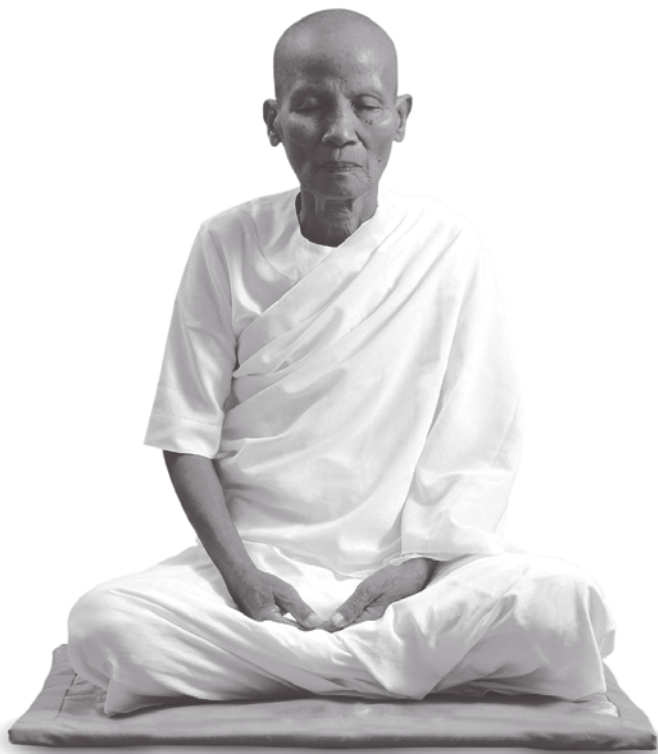

คุณยายของฉัน

ด้วยเหตุนี้ คุณยายจึงสามารถรู้เห็นอดีต
ปัจจุบัน หรืออนาคตได้อย่างแจ่มแจ้ง ยากจะหาใคร
เทียบได้

นอกจากคุณวิเศษที่เกิดจากการทำสมาธิ
ภาวนาแล้ว คุณยายยังเป็นบุคคลที่เปี่ยมไปด้วย
คุณธรรม ที่ฉันยกย่องท่านไม่ใช่เพราะเหตุผลที่ท่าน
เป็นคุณยายของฉัน แต่มีพยานหลักฐานที่ยืนยัน
ความสามารถและคุณธรรมของท่านอยู่มากมาย ทั้ง
คำสอน เหตุการณ์ ตัวบุคคล รวมทั้งผลงานที่ท่าน
สร้างไว้

เพื่อยืนยันว่ามีผู้คนมากมายเพียงใดที่เคารพ
รักและศรัทธาในคุณงามความดีของท่าน ฉันจึง
อยากจะขอเล่าเรื่องของท่านสักเล็กน้อย...

คุณยายอาจารย์ฯ
“หนึ่งไม่มีสอง”

คุณยายของฉัน

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๒ หลังจากที่หลวงปู่
มรณภาพลง คุณยายยังคงอาศัยอยู่ในบริเวณ
วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เพื่อรอคอยผู้สืบทอดวิชา
ธรรมกายตามคำสั่งของหลวงปู่ และทำหน้าที่สอน
ธรรมปฏิบัติแก่ผู้ที่สนใจ ซึ่งค่อย ๆ ทวีจำนวนเพิ่มขึ้น

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ คุณยายและ
ศิษยานุศิษย์ของท่านได้ร่วมกันสร้าง “บ้านธรรม-
ประสิทธิ์” ขึ้นในวัดปากน้ำ เพื่อรองรับผู้มาปฏิบัติ
ธรรมกับคุณยายที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว
แค่ ๓ ปีผ่านไป พื้นที่บ้านธรรมประสิทธิ์ก็ไม่เพียงพอ
ต่อการรองรับศิษยานุศิษย์ของท่านเสียแล้ว ใน
ปี พ.ศ. ๒๕๑๓ คุณยายจึงรวบรวมศิษย์ไปสร้าง
สถานที่ปฏิบัติธรรมแห่งใหม่บนที่ดินที่ได้รับบริจาค
จำนวน ๑๙๖ ไร่ ขณะนั้นท่านมีอายุถึง ๖๑ ปีแล้ว

คุณยายของฉัน

สถานที่ปฏิบัติธรรมแห่งนี้ ได้ชื่อว่า
“ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรม”
ซึ่งภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็น
“วัดพระธรรมกาย”

คุณยายย้ายจากบ้านธรรมประสิทธิ์ไปอยู่ที่
วัดพระธรรมกายเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ท่านและ
หมู่คณะทุ่มเททั้งกำลังกาย กำลังใจ และกำลัง
สติปัญญา ในการสถาปนาวัดพระธรรมกายให้เป็น
พุทธสถานอันศักดิ์สิทธิ์ เป็นดินแดนแห่งความ
บริสุทธิ์ เป็นแหล่งบุญ แหล่งกุศล โดยมีโนปนิธาน
ที่จะสร้างวัดให้เป็นวัด สร้างพระให้เป็นพระ และ
สร้างคนให้เป็นคนดี ตามคำสอนของพระสัมมา-
สัมพุทธเจ้า โดยมีการทำสมาธิปฏิบัติธรรมเป็นหัวใจ
สำคัญ และในที่สุดวัดพระธรรมกายก็สร้างสำเร็จ
ในปี พ.ศ. ๒๕๒๖

คุณยายของฉัน

คำสอนคุณยาย

“พอยายมาอยู่ที่ศูนย์พุทธจักรฯ (วัดพระธรรมกาย) ยายมุ่งหวังอย่างเดียว คือ ให้เป็นที่สะอาดบริสุทธิ์ เป็นแหล่งบุญกุศล ให้ทุกคนได้ปฏิบัติธรรม ได้มีความบริสุทธิ์ติดตัวไปมาก ๆ”

ไม่ได้บันทึกวันที่

คุณยายของฉัน

ตอนที่เริ่มสร้างวัด คุณยายมีอายุอยู่ในวัยเกษียณของชาวโลกแล้ว แต่ด้วยความเมตตาอยากให้ผู้คนมีโอกาสศึกษาธรรมปฏิบัติ ท่านจึงดำริให้สร้างวัดขึ้น ทั้ง ๆ ที่มีเงินกองทุนเริ่มแรกเพียง ๓,๒๐๐ บาท และมีคนช่วยงานเพียงไม่กี่คน แต่สิ่งนี้ไม่เป็นอุปสรรคขัดขวางความตั้งใจของท่าน

เมื่อหวนคิดถึงความเมตตา ความกล้าหาญ และความเข้มแข็งอดทนของท่าน ฉันก็มีกำลังใจที่จะทำความดีให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป ทั้งเพื่อตนเองและสังคม เพราะฉันคิดว่า ฉันไม่ได้มีภาระหน้าที่ที่หนักหนาสาหัสอะไรเลย และยังไม่ได้อายุมากขนาดคุณยายสักหน่อย ทำไมฉันจะผ่านอุปสรรคที่เกิดขึ้นในบางคราวไปไม่ได้

คุณยายของฉัน

การสร้างวัดทำให้คุณยายต้องรับภาระที่หนักมาก คือ ต้องดูแลวัดทั้งวัดซึ่งเปรียบเสมือนครอบครัวใหญ่ ท่านต้องดูแลให้ทุกคนมีกิน มีใช้ ไม่ให้อดอยาก ทุกคืนท่านจึงต้องนั่งสมาธิเพื่อตามคนมาสร้างวัด มาสร้างบุญบารมี และตามทรัพย์สมบัติมาใช้สร้างวัดและเลี้ยงคน เพราะหากปราศจาก ๒ สิ่งนี้ การสร้างวัดไม่อาจสำเร็จลุล่วงไปได้

ทั้งนี้เพราะในช่วงแรก ๆ นั้น พระภิกษุวัดพระธรรมกายเพิ่งบวชใหม่ อายุพรรษายังไม่มาก ญาติโยมยังไม่ค่อยรู้จัก คุณยายจึงต้องรับภาระทุกเรื่อง ทั้งเรื่องรับแขก หาปัจจัย สอนธรรมะ ดูแลอบรมศิษย์วัด ดูแลงานครัว ช่วยปลูกต้นไม้ ฯลฯ ต่อมาเมื่อพระมีพรรษามากขึ้น ท่านก็ลดบทบาทลง โดยบอกว่า “ขอเป็นแค่เต็กวัด”

คุณยายของฉัน

ภาระที่สำคัญและหนักหน่วงทำให้ร่างกาย
ของคุณยายซึ่งอยู่ในวัยชราล้มป่วยลงเมื่ออายุ
ประมาณ ๗๐ กว่าปี

การป่วยครั้งนี้ คุณยายเคยกล่าวว่า “ถ้าเป็น
ผู้เฒ่าคนอื่น คงเป็นขี้เถ้าไปแล้ว” แต่ท่านก็รอดชีวิต
มา และอยู่สร้างบารมีได้จนถึงอายุ ๙๒ ปี

นาฬิกาชีวิตในการสร้างบารมีที่วัดพระธรรมกาย
ของท่านมีดังนี้ ...

เข้ามิตประมาณตี ๓ หรือตี ๔ นั่งสมาธิ
ตี ๕ ไปต้มน้ำร้อนในโรงครัว
นำกลับไปทักที่กุฏิ แล้วปลุกदेกวัตร

คุณยายของฉัน

๖ โมงเช้า ไปดูแลความเรียบร้อยที่โรงครัว
สอนเด็กวัดจัดภัตตาหารให้ดังาม
สะอาดและประณีต

๗ โมงเช้า รับประทานอาหาร

๘ โมงเช้า ถึงเพล นั่งสมาธิ

๑๑ โมง รับประทานอาหาร

บ่ายโมง ถึง ๔ โมงเย็น ปลุกต้นไม้ด้วยตนเอง
ให้โอวาทคนงานปลุกต้นไม้ หรือตรวจตรา
ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในบริเวณวัด

๕ โมงเย็น อาบน้ำ ดูแลเด็กวัดจัดน้ำปานะ
ถวายพระ

๑ หุ่่ม ถึง ๔ หุ่่ม นั่งสมาธิพร้อมอธิษฐานจิต
ตามคน และตามสมบัติเพื่อนำมาใช้
ในการสร้างและดูแลวัด

การนั่งสมาธิตามคนและตามสมบัติของคุณยายมีผลสัมฤทธิ์ดังที่ท่านตั้งความปรารถนาไว้และเป็นที่ประจักษ์แก่ตาของมหาชนว่ามีผู้คนจากทุกสารทิศทั้งจากในและต่างประเทศพากันเดินทางไปทำบุญที่วัดพระธรรมกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันงานบุญใหญ่สำคัญประจำปี เช่น วันมาฆบูชาหรือวันทอดกฐิน มีผู้ไปร่วมงานครั้งละหลายแสนคน นี่คือ เรื่องความสำเร็จในการตามคน

ส่วนเรื่องการตามสมบัตินั้น จะเห็นได้ว่าเมื่อเริ่มสร้างวัด คุณยายมีเงินกองทุนเพียงแค่ ๓,๒๐๐ บาท แต่ตอนนี้ทุกท่านก็ได้เห็นแล้วว่าวัดพระธรรมกายเจริญเติบโตขึ้นมากเพียงใด นอกจากนี้ คุณยายยังเคยอธิษฐานไว้ว่า ขอให้สมบัติเลี้ยงลูกหลานไม่ให้อดอยาก “มาร้อยให้เลี้ยงได้ทั้งร้อย มาล้านให้เลี้ยงได้ทั้งล้าน” ซึ่งก็เป็นไปตามคำอธิษฐานของท่าน คือ ไม่ว่าจะมีคนไปวัดมากเพียงใด ทางวัดก็สามารถเลี้ยงข้าวได้ทั้ง ๒ มื้อ

คุณยายของฉัน

นอกจากกิจวัตรต่าง ๆ ข้างต้นแล้ว คุณยายยังคอยช่วยแก้ไขทุกข์ของมนุษย์ด้วย ทั้งนี้เนื่องจากท่านมีคุณวิเศษสามารถหยั่งรู้ใจคน ระลึกชาติได้ รักษาผู้ป่วยได้ ตามสมบัติได้ ไปนรกสวรรค์ได้ ฯลฯ ซึ่งเป็นผลมาจากการทำสมาธิภาวนาอย่างต่อเนื่อง และจริงจังกเป็นเวลานานหลายสิบปี ทำให้มีผู้ไปขอความเมตตาจากท่านเป็นจำนวนมาก เพื่อให้ท่านช่วยดับทุกข์ โศก โรค ภัย ฯลฯ บางครั้งในวันอาทิตย์ต้นเดือนมีถึง ๒๐๐ คน ซึ่งท่านก็ไม่ปฏิเสธใครเลย ท่านเคยพูดว่า “คนที่มาหายาย มาขอबारมียาย ยายจะช่วยเขาทุกคนเลย”

ทุกคืนเมื่อคนเหล่านั้นกลับไปแล้ว คุณยายก็นั่งสมาธิช่วยแก้ไขทุกข์ให้เขาและพนมมือจรดศีรชะพร้อมกล่าวคำอธิษฐานว่า “ใครมาขอบุญबारมียายให้สำเร็จทุกคน ขอให้เขามีความสุข ความเจริญด้วยอำนาจแห่งบุญกุศล”

คุณยายของฉัน

ซึ่งคุณยายก็ใช้ความสามารถของท่านช่วย
เขาได้จริง ๆ ทำให้ท่านเป็นที่เคารพบูชาของชน
ทุกชั้น ตั้งแต่ชาวบ้าน พ่อค้า แม่ค้า ครูบาอาจารย์
แพทย์ รัฐมนตรี ไปจนถึงผู้มียศถาบรรดาศักดิ์
ทั้งหลาย

ตัวฉันเองในยามที่ความทุกข์เข้ามาเยือน
เมื่ออธิษฐานจิตขอความเมตตาจากเหรียญ
หรือรูปภาพของท่าน ก็ได้รับความกรุณาจากท่าน
จนกระทั่งสามารถผ่านพ้นเรื่องราวต่าง ๆ ไปได้ด้วยดี
ทั้ง ๆ ที่ฉันไม่เคยพบกับตัวจริงของท่าน เพราะ
ท่านละโลกไปแล้ว

ความเมตตาของคุณยายจึงไม่ได้จำกัดอยู่
เฉพาะคนที่ท่านคุ้นเคยหรือเคยพบปะเท่านั้น
ท่านพร้อมที่จะแผ่แผ่ความเมตตาแก่ทุก ๆ คน
เพราะท่านเห็นทุกคนเป็นลูกหลานของท่าน
ท่านอยากช่วยให้เขามีความสุขโดยถ้วนหน้ากัน

คุณยายของฉัน

แม้กระทั่งนักโทษที่มารับอาหารจากวัดไปกิน ท่านก็บอกกับผู้คุมว่า “ถ้าที่วัดมีบุญอะไรให้พวกเขามาร่วมบุญกับยายด้วยนะ เขาจะได้มีบุญติดตัวไป ชาตินี้หน้าถ้าเขาไม่มีสมบัติ แล้วเปลวไปประกอบมิจฉาชีพ เดียวก็ต้องไปเข้าคุกอีก”

ดังนั้น คุณยายจึงมิได้เป็นคุณยายของใครคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นคุณยายที่เคารพรักของลูกหลานทุก ๆ คน ซึ่งลูกหลานของท่านก็กลับไปช่วยกันทะนุบำรุงวัดพระธรรมกาย ดูแลอุปฐากพระภิกษุ สามเณร ด้วยความกตัญญูตเวทีต่อท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาที่มีการทอดกฐินบุชาธรรมคุณยาย ลูกหลานของท่านจะไปร่วมงานกันอย่างล้นหลาม ทำให้วัดพระธรรมกายเจริญรุ่งเรืองมาจนกระทั่งทุกวันนี้

“ใครมาขอบุญบารมีมาย
ให้สำเร็จทุกคน ขอให้เขามีความสุข
ความเจริญ ด้วยอำนาจแห่งบุญกุศล”

คุณยายของฉัน

ทุกวันเวลาในชีวิตของคุณยาย นับตั้งแต่
ออกจากบ้านไปอยู่ที่วัดปากน้ำเป็นต้นมา จึงเป็นวัน
เวลาที่ดีงามและมีคุณค่าอย่างยิ่ง ทั้งต่อตนเองและ
ผู้อื่น สัมกับคำสอนของท่านตอนหนึ่งที่ฉันประทับใจ
และนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

“เราเกิดมาควรทำประโยชน์สักอย่างหนึ่ง
อย่างน้อยที่สุดก็ทำให้ตัวเอง
ถ้าทำให้ตัวเองได้
แล้วยังทำให้คนหมู่มากได้
ชีวิตนี้เกิดมาก็คุ้มแล้ว”

(๔ มีนาคม ๒๕๒๓)

คุณยายของฉัน

คุณยายยังสอนสิ่งดี ๆ ไว้อีกมากมาย ซึ่งเป็นแนวทางที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิต คำสอนของท่านช่วยพลิกผันชีวิตของฉันและผู้คนจำนวนมากให้ก้าวไปสู่เส้นทางใหม่ที่ดียิ่งขึ้น และที่สำคัญ คำสอนของท่านได้สร้างคนดีขึ้นมามากมาย และสร้างพระที่ดีสืบทอดอายุพระพุทธศาสนาได้เป็นจำนวนมาก

...นี่คือบางส่วนของคำสอนของท่าน

คุณยายของฉัน

“การปฏิบัติธรรมเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิต
ถ้าเราไม่หาความสุขในชาตินี้
ชาติหน้าก็หาไม่พบ
ถ้าจะพบก็ต้องพบในชาตินี้
เมื่อก่อนยายนั่งสมาธิ
กลางวัน ๖ ชั่วโมง กลางคืน ๖ ชั่วโมง
เดี๋ยวนี้ยายแก่แล้ว อายุ ๘๔ ปี
นั่งเดียวเดี๋ยวก็เมื่อยแล้ว
เล่นนอนดั่งธรรมะไป
ตอนนี้เรายังไม่รู้หรอก
ถ้าเราแก่เราถึงจะรู้ว่า
เมื่อยหลังปวดเอวเป็นอย่างไร
ตอนยังหนุ่มยังสาวอยู่ ‘ไม่รู้หรอก’”

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๕

คุณยายของฉัน

“เวลามีทุกข์ให้สวดมนต์เยอะ ๆ
นั่งภาวนาสัมมาอะระหังให้มาก ๆ
ไม่มีใครช่วยเราได้เท่ากับตัวเราเอง”

๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕

คุณยายของฉัน

“ทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นอยู่กับกำลังบุญ
มีบุญอย่างเดียว อะไร ๆ ก็สำเร็จทั้งหมด
เกิดมาในชีวิตนี้ ยายตั้งใจจะสร้างบารมีให้ดีที่สุด
ยายกลัวอยู่อย่างเดียว คือ
กลัวว่าบุญจะน้อยกว่าคนอื่นเขา
เพราะฉะนั้น ตลอดเวลาที่สร้างบารมีในชาตินี้
ยายจึงตั้งใจมาก มีความเพียรมาก
ไม่ยากแพ้วใคร ไม่ยากอยู่ข้างหลังเขา
อยากอยู่แนวหน้าของการสร้างความคิดี”

๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

คุณยายของฉัน

“บุญเอาติดตัวไปได้ มีน้อยทำน้อย
ทำบ่อย ๆ ก็มากเอง เหมือนเก็บเงินใส่กระปุก
ถึงจะมีสมบัติพันล้าน ถ้าไม่ได้ทำบุญ
เวลาตายก็เอาติดตัวไปไม่ได้ ยังไม่ใช่ของเรา
ถ้าเราทำบุญ สมบัติก็เป็นของเรา
ติดตัวเราข้ามภพข้ามชาติ ทำบุญไม่สูญเปล่า
สมบัติของเรา ถ้าเราไม่ได้ทำบุญ เราตายไปก่อน
คนที่อยู่ข้างหลังก็เป็นคนใช้สมบัตินั้น
หรือไม่ก็ถมแผ่นดิน”

๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๒

คุณยายของฉัน

“ยายนี่ถึงความตาย จึงได้ทอดกฐิน ทอดผ้าป่า
ยายคิดว่า เวลานั้นไม่รอ เตี๋ยวัน เตี๋ยคืน
เตี๋ยพรุ่ง ไม่รู้จะตายเมื่อไร
ยายรีบ ๆ ทำไว้เป็นบุญติดตัวไป
คนเราตายไปแล้ว เอาอะไรไปไม่ได้
เอาไปได้ก็แต่บุญกับบาป
คนเราเหมือนหุ่น บุญบาปพาไป
ทำบุญ บุญก็เชิด ทำบาป บาปก็เชิด”

๒๘ ตุลาคม ๒๕๓๕

คุณยายของฉัน

“ยายสงสารทั้งคนจน คนรวย
คนรวยทำบุญเก่าไว้ดี จึงมีสมบัติ
ถ้าเราไม่ชวนเขาทำบุญ บุญเก่าเขาก็จะหมด
ภพชาติต่อไปก็จะจนและลำบาก
คนจนบุญเก่าทำมาน้อย ถ้าเราไม่ชวนเขาทำบุญ
ภพชาติต่อไปเขาจะจนยิ่งกว่านี้อีก
ยายสงสารทั้งคนจน คนรวย
เราต้องชวนเขาทำบุญ
จะได้มีสมบัติติดตัวไป”

ไม่ได้บันทึกวันที่

คุณยายของฉัน

“คนที่สร้างวัดย่อมได้บุญมาก
เพราะทำให้คนที่มาอยู่ มาใช้ ได้รับความสุขสบาย
ตราบใดที่วัดยังอยู่ อาคารแต่ละหลังยังไม่พังทลาย
ผู้สร้างย่อมได้รับบุญไปทุกวัน ๆ ”

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๔

คุณยายของฉัน

“ยอมแพ้อะไรก็ยอมเถิด
แต่อย่ายอมแพ้เรื่องบุญก็แล้วกัน”

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

คุณยายของฉัน

คุณยายเมตตาอบรมสั่งสอนศิษย์ให้รักบุญ
รักการสร้างความดีตลอดมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ให้รักการปฏิบัติธรรม ให้หมั่นฝึกฝนตนเองให้เข้าถึง
พระรัตนตรัยภายใน อันเป็นที่พึ่งที่ระลึกที่แท้จริง
ให้ช่วยกันทะนุบำรุงพระพุทธศาสนาและเผยแผ่
ไปสู่ชาวโลก

นอกจากนี้ ท่านยังช่วยวางกฎระเบียบและ
แนวปฏิบัติต่าง ๆ ในการดูแลวัดไว้ให้ด้วย เช่น
การดูแลความสะอาดเสนาสนะ การใช้สมบัติ
พระศาสนาให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ฯลฯ
ซึ่งใคร ๆ ก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่า สิ่งที่ท่านอบรม
สั่งสอนไว้มีผลให้วัดพระธรรมกายโดดเด่นในเรื่อง
ความสะอาดสะอ้าน ความประณีต และมีระบบ
ระเบียบในการจัดงานบุญ

คุณยายของฉัน

คุณยายทุ่มเทชีวิตจิตใจให้กับการสร้างและดูแลวัด การอบรมศิษย์ และการช่วยเหลือผู้คน ด้วยความเข้มแข็งและอดทน แม้ในช่วงที่ท่านมีอายุถึง ๙๐ ปี ซึ่งควรจะพักผ่อนได้แล้ว ไม่จำเป็นจะต้องออกมารับแขกหรือเป็นประธานในการบูชาข้าวพระ เพราะต้องนั่งครั้งละนาน ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ลำบากมากสำหรับคนอายุขนาดนั้น แต่ด้วยหัวใจของผู้นำคุณยายก็ยังประทับประคองสังฆารมานั่งเป็นประธานให้ทุกคน และที่สำคัญท่านทราบดีว่าลูกหลานจะดีใจมากถ้าได้เห็นท่าน

ในส่วนของตัวเอง คุณยายรักการสร้างบุญสร้างบารมีมาก ท่านไม่เคยขาดการสร้างบารมี แม้แต่วันเดียวนับตั้งแต่ออกจากบ้านมาจนกระทั่งอายุ ๙๐ กว่าปี แม้สังขารเสื่อมลง กำลังใจของท่านก็ไม่เคยตก มีแต่เพิ่มพูนขึ้นเรื่อย ๆ คำว่า “ทำไม่ได้” “เป็นไปไม่ได้” ท่านไม่พูด มีแต่ “ทำได้” “เป็นไปได้” และ “ต้องสำเร็จ”

คุณยายจึงเป็นต้นแบบของบุคคลที่ประสบความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ในชีวิต จากผู้ไม่รู้หนังสือ กลายมาเป็นอาจารย์ของพระภิกษุ สามเณร ทุกรูปของวัดพระธรรมกาย และของลูกหลานอีกเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังเป็นผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จทั้งปวงของหมู่คณะวัดพระธรรมกาย และมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการฟื้นฟูศีลธรรมโลก ทำให้พระพุทธศาสนาเผยแผ่ไปดับทุกข์ในใจของชาวโลกให้ชาวโลกได้รู้ว่า “คนเราเกิดมาเพื่อสร้างบารมี”

ชีวิตและจิตใจอันงดงามของท่านเป็นแบบอย่างและแรงบันดาลใจในการสร้างความคิดของศิษยานุศิษย์มาจนกระทั่งทุกวันนี้

www.kalyanamitra.org

“หนึ่งเดียว”

รวมทุกงานสร้างบารมีเพื่อฟื้นฟูศีลธรรมโลก

www.kalyanamitra.org

คุณยายของฉัน

อาคาร ๑๐๐ ปี คุณยายอาจารย์ฯ ศูนย์กลางแห่งการฟื้นฟูศีลธรรมโลก

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นวาระครบรอบ ๑๐๐ ปี คุณยาย พระราชภาวนาวิสุทธิ (หลวงพ่อัมมชโย) มีดำริให้สร้าง อาคาร ๑๐๐ ปี คุณยายอาจารย์ฯ เพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา วิชาธรรมกายไปทั่วโลก เพื่อเป็นมหานครแห่งคุณยาย และเพื่อบูชาพระคุณอันยิ่งใหญ่ของท่าน และในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ นี้ เป็นวาระครบ ๑๐๑ ปี คุณยายหลวงพ่อัมมชโยมีดำริให้ทอดกฐินสามัคคีบูชาธรรมคุณยายขึ้นอีก เพื่อแสดงกตัญญูตเวทีตาต่อท่าน

อาคาร ๑๐๐ ปี คุณยายอาจารย์ฯ มีจุดศูนย์กลางเป็นสถาปัตยกรรมทรงกลม ซึ่งเป็นรูปทรงสากลที่ไร้กาลเวลา และมีความทันสมัยอยู่เสมอ ดุจดวงตะวันและจันทร์หาที่เป็นแสงสว่างแก่ชาวโลกเสมอมา

คุณยายของฉัน

อาคาร ๑๐๐ ปี คุณยายอาจารย์ฯ สูง ๙๘ เมตร มีความทนทานอยู่ได้นานนับพันปี แนวคิดของการออกแบบเน้นหลัก “ประหยัดสุด ประโยชน์สูง” และมุ่งเน้นในเรื่องความมั่นคงแข็งแรง ความสะดวกในการบำรุงรักษา และประโยชน์ใช้สอยที่คุ้มค่า ทรงกลมของอาคารยังสื่อถึงความเป็นมหาอนุสรณ์ของคุณยายอาจารย์ฯ ซึ่งมีนามว่า “จันทร์” อีกด้วย

อาคารหลังนี้จะเป็นศูนย์รวมงานสร้างบารมีทั้งหมดของวัดพระธรรมกาย คือ เป็นศูนย์รวมของการศึกษาพระปริยัติธรรม การบริหารจัดการภายในวัด และงานเผยแผ่ทั้งหมด ดังนี้

คุณยายของฉัน

งานผลิตและเผยแพร่สื่อธรรมะ งานด้าน
ต่างประเทศ งานด้านการศึกษาและวิชาการ
งานอบรมและพัฒนาบุคลากร งานระดมทุนและ
พัฒนาเครือข่ายกัลยาณมิตร งานอาสาสมัครและ
บริการ งานบริหารจัดการภายในองค์กร งานสร้าง
เครือข่ายคนดีทั่วประเทศ ฯลฯ ทั้งนี้ เพื่อรองรับยุค
แห่งการฟื้นฟูศีลธรรมโลก

อาคาร ๑๐๐ ปี คุณยายอาจารย์ฯ จะมี
บทบาทที่สำคัญต่อพระพุทธศาสนา ดังนี้

โครงการอุปสมบทหมู่
๑๐๐,๐๐๐ รูป

โครงการเด็กดี V-Star
ผู้นำฟื้นฟูศีลธรรมโลก

โครงการบวชอุบาสิกาแก้ว

คุณยายของฉัน

เป็นศูนย์กลางงานฟื้นฟูศีลธรรมโลก

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา วัดพระธรรมกาย ได้อบรมศีลธรรมให้แก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา รวมทั้งบุคลากรจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตลอดจนประชาชนทั่วไป ผ่านโครงการต่าง ๆ อาทิ โครงการอบรมธรรมทายาททั้งชายและหญิง โครงการอบรมธรรมทายาทนานาชาติทั้งพระภิกษุ และสามเณร โครงการเด็กดี V-Star ผู้นำฟื้นฟูศีลธรรมโลก ฯลฯ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๒, ๒๕๕๓ จัดโครงการอุปสมบทหมู่ ๑๐๐,๐๐๐ รูป จำนวน ๒ ครั้ง โครงการบวชอุบาสิกาก้าวหน่ออ่อน ๑๐๐,๐๐๐ คน และ ๕๐๐,๐๐๐ คน และในวันที่ ๑๖-๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ นี้ จะจัดโครงการบวชอุบาสิกาก้าวอีก ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน ซึ่งตลอดเวลา ๔๐ ปี ที่ผ่านมา วัดพระธรรมกายได้อบรมศีลธรรมให้แก่มหาชนไปแล้วหลายล้านคน ทั้งนี้เพื่อฟื้นฟูศีลธรรมให้กลับคืนมาสู่โลกของเรา

คุณยายของฉัน

เป็นศูนย์กลางการบริหารงานเผยแผ่ พระพุทธศาสนาไปทั่วโลก

อาคาร ๑๐๐ ปี คุณยายอาจารย์ฯ จะเป็นที่ตั้งของสำนักงานที่เป็นศูนย์กลางในการติดต่อสื่อสารกับวัดสาขาและศูนย์สาขาในทวีปต่าง ๆ ทั่วโลก คือ อเมริกา ยุโรป โอเชียเนีย เอเชีย และ

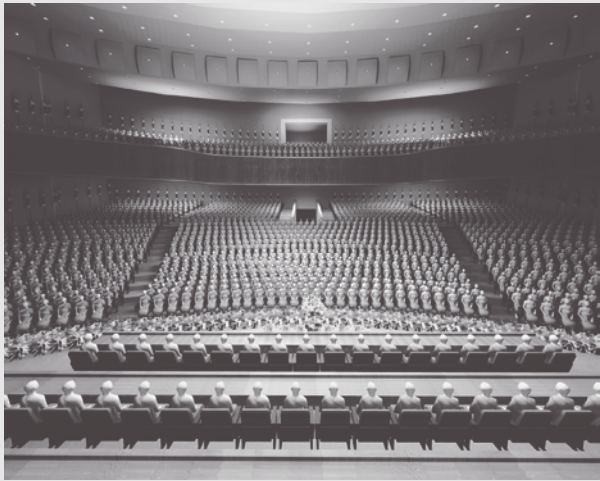

คุณยายของฉัน

แอฟริกา ประมาณ ๖๐ แห่ง ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกให้การเผยแพร่ธรรมะในต่างประเทศ ดำเนินงานไปอย่างมีประสิทธิภาพ ยิ่งไปกว่านั้น สำนักงานนี้ยังทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการเชื่อมสายสัมพันธ์กับพุทธบุตรทุกนิกาย ตลอดจนองค์กร พุทธนานาชาติ ซึ่งจะทำให้พระภิกษุและชาวพุทธ จากทั่วโลกมีโอกาสร่วมกันทำงานเผยแผ่ธรรมะ ไปสู่มหาชนในประเทศต่าง ๆ ซึ่งนอกจากจะทำให้ พระพุทธศาสนามั่นคงเป็นปึกแผ่นมากขึ้นแล้ว ยัง เป็นโอกาสอันดีที่พุทธบุตรจากทั่วโลกจะได้มาแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งจะทำให้เกิดความ เข้าใจและสมัครสมานสามัคคีกันยิ่งขึ้น และจะช่วย สร้างเอกภาพให้แก่พระพุทธศาสนาในยุคปัจจุบัน ได้เป็นอย่างดี

คุณยายของฉัน

เป็นศูนย์รวมงานวิชาการ ทางพระพุทธศาสนาของโลก

อาคาร ๑๐๐ ปี คุณยายอาจารย์ฯ จะเป็น
ศูนย์รวมนักวิชาการด้านพระพุทธศาสนาทั่วโลก
ที่จะมาร่วมกันตรวจชำระพระไตรปิฎก และคัมภีร์

คุณยายของฉัน

เก่า ๆ ทุกนิยาย ที่เก็บไว้ในที่ต่าง ๆ จากทั่วโลก เช่น
ในเปลือกไม้ ในโบลาน ในแผ่นหิน ฯลฯ เพื่อจัดทำ
พระไตรปิฎกที่มีเนื้อหาสมบูรณ์มากที่สุด แล้วแปล
เป็นภาษาต่าง ๆ เพื่อให้คนทั่วโลกสามารถศึกษา
คำสอนดั้งเดิมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้สะดวก
มากขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการฟื้นฟูคำสอน
ในครั้งพุทธกาลให้กลับมาเจริญรุ่งเรืองอีกครั้ง

นอกจากนี้ อาคาร ๑๐๐ ปี คุณยาย
อาจารย์ฯ ยังใช้เป็นสำนักงานของมหาวิทยาลัย
ธรรมกายนานาชาติ (DOU) เพื่อส่งเสริมการศึกษา
ด้านพระพุทธศาสนาให้แพร่หลายไปในหมู่ของชาว
ไทยและชาวต่างชาติ เป็นการเปิดโอกาสให้ชาวโลก
ทุกเชื้อชาติ ศาสนา และเผ่าพันธุ์ ได้มีโอกาสศึกษา
ธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งในภาคปริยัติ
และปฏิบัติ เพื่อนำธรรมะไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้
อย่างมีความสุข อันจะเป็นพื้นฐานของการสร้าง
สันติภาพโลกที่ยั่งยืนได้ต่อไปในอนาคต

คุณยายของฉัน

เป็นสถานที่เรียนพระปริยัติธรรม

อาคาร ๑๐๐ ปี คุณยายอาจารย์ฯ จะเป็นสถานที่ศึกษาพระปริยัติธรรม ซึ่งเปรียบเสมือนรากแก้วอันสำคัญ ที่จะช่วยหล่อหลอมให้พระภิกษุสามเณร มีภูมิรู้ในเชิงปริยัติ ควบคู่ไปกับภูมิธรรมในเชิงปฏิบัติ อันจะก่อให้เกิดปฏិเวร สมกับเป็น

คุณยายของฉัน

พระแท้ เณรแท้ ที่เป็นเนืองนาบุญของชาวโลกได้
อย่างแท้จริง นอกจากนี้ อาคาร ๑๐๐ ปี คุณยาย
อาจารย์ฯ ยังเป็นสถานที่เรียนบาลีศึกษาและธรรม-
ศึกษาของฆราวาส ซึ่งนับวันจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

การมีอาคารเรียนและระบบโสตทัศนูปกรณ์
ต่าง ๆ ที่ทันสมัยครบครัน จะเป็นการช่วยเพิ่ม
ประสิทธิภาพในการสร้างพระภิกษุผู้เป็น “ครูสอน
ศีลธรรมของชาวโลก” เพื่อเป็นกำลังหลักในการ
ฟื้นฟูศีลธรรมโลกสืบไป

คุณยายของฉัน

อาคาร ๑๐๐ ปี คุณยายอาจารย์ฯ ยังได้จัดสรรพื้นที่ไว้บริการแก่สาธุชนอีกด้วย เช่น ห้องประชุมสากลขนาด ๒,๐๐๐ คน พื้นที่รับประทานอาหารของสาธุชนจำนวน ๑,๖๐๐ คน ห้องนิทรรศการและพิพิธภัณฑ์ ห้องรับบริจาค ลานอเนกประสงค์ และลานจอดรถยนต์นับพันคัน

อาคาร ๑๐๐ ปี คุณยายอาจารย์ฯ จึงเป็นศูนย์รวมงานพระศาสนาทุกอย่าง ที่จะช่วยเติมความแข็งแกร่งให้พระพุทธศาสนารอดพ้นจากสภาวะวิกฤติ และสามารถนำธรรมะไปสู่ชาวโลกนับพันล้านคนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เพื่อฟื้นฟูศีลธรรมโลก และขับเคลื่อนโลกไปในทิศทางที่ดีงาม โดยคำนึงถึงประโยชน์สุขของมวลมนุษยชาติเป็นหลัก

คุณยายของฉัน

ผู้ร่วมสร้างอาคาร ๑๐๐ ปี คุณยายอาจารย์ฯ
จะได้รับอานิสงส์ผลบุญอันมากมายมหาศาล ดังที่
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า

การถวายทานกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
มีผลน้อยกว่าการถวายสังฆทาน แต่การถวาย
สังฆทานยังมีส่วนน้อยกว่าการถวายวิหารทาน
(วิหารทาน หมายถึง ให้สิ่งก่อสร้างเป็นทาน เช่น
กุฏิ โบสถ์ วิหาร ศาลาการเปรียญ ห้องสุขา เป็นต้น)
ซึ่งวิหารทานโดยทั่วไปมักจะเป็นไปเพื่อการรองรับ
กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง แต่อาคาร ๑๐๐ ปี
คุณยายอาจารย์ฯ เป็นสถานที่รวมทุกงานสืบทอด
และเผยแผ่พระพุทธศาสนา บุญที่เกิดขึ้นจึงยากจะนับ
จะประมาณได้

คุณยายของฉัน

ผู้ทำบุญสร้างอาคาร ๑๐๐ ปี คุณยาย
อาจารย์ฯ นอกจากจะได้บุญในปัจจุบันชาติแล้ว
ยังจะได้เต็มบุญอันมหาศาลนี้ให้ตนเองตลอดเวลา
ไม่ต่ำกว่าพันปี เพราะอาคารหลังนี้จะมีพระภิกษุ
สามเณรและชาวพุทธจากทั่วโลกหมุนเวียนกันมาใช้
ทำงานพระศาสนาตลอด ๒๔ ชั่วโมง บุญย่อมเกิด
ขึ้นแก่ผู้สร้างตลอดเวลา และตราบใดที่อาคารยัง
คงอยู่ บุญก็จะบังเกิดขึ้นอย่างไม่ขาดสาย

บุญจะมีอานุภาพดึงดูดสิ่งดี ๆ โอกาสดี ๆ
รวมทั้งโภคทรัพย์สมบัติทั้งหลายให้บังเกิดขึ้นอย่าง
อัศจรรย์ และจะไปตัดรอนวิบากกรรม สิ่งผิดพลาด
ในชีวิตที่เคยทำมา รวมทั้งอุปสรรคต่าง ๆ นานา
ในชีวิต ทุกข์ โศก โรค ภัย และสิ่งไม่ดีทั้งหลาย
ที่กำลังเผชิญอยู่ให้มลายหายสูญ คนเราหากไม่
เต็มบุญ บุญที่มีอยู่ย่อมหมดลงสักวันหนึ่ง ช่วงไหน
บุญหมดหรือบุญน้อยลง สิ่งดี ๆ ก็จะพลัดพราก
จากไป ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ก็จะเข้ามารุมเร้า

คุณยายของฉัน

ขณะนี้ เป็นโอกาสอันดีที่ทุกท่านจะได้
สถาปนาอาคาร ๑๐๐ ปีคุณยายอาจารย์ฯ เพื่อ
สั่งสมบุญใหญ่ให้กับตนเอง หากรอคอยจนอาคาร
สร้างเสร็จสมบูรณ์แล้ว ก็จะได้แค่อนุโมทนาบุญ
กับผู้สร้างเท่านั้น (เหมือนกับหลาย ๆ คนที่ไม่มี
โอกาสสร้างโบสถ์ อาคาร ๖๐ ปี วิหารหลวงปู่
วิหารคุณยาย หอฉัน ฯลฯ) ซึ่งแน่นอนว่าได้บุญ
ไม่เท่ากับที่เราเป็นผู้ร่วมสร้างด้วยตนเอง

ผู้ร่วมสร้างอาคารหลังนี้ สามารถจารึก
ชื่อ-สกุลบนแผ่นทองที่เสาคู่หน้าอาคาร หรือในห้อง
ภายในอาคาร

ชื่อ-สกุล หรือตระกูลของท่าน จะถูกจารึกไว้
ณ พุทธสถานแห่งนี้ และจะสถิตสถาพรอยู่นานกว่า
พันปี มหาชนคนแล้วคนเล่าที่มาที่หลังจะอนุโมทนา
บุญกับท่านผู้สถาปนาตราบนานเท่านาน

อานิสงส์การสร้างอาคาร ๑๐๐ ปี คุณยายอาจารย์ฯ

๑. ผู้ให้สถานที่ขึ้นชื่อว่าให้ทุกสิ่ง บุญกุศลที่เกิดจากการให้ทุกสิ่ง จะทำให้เราสมบูรณ์พร้อมในทุกสิ่งอย่างง่าย ๆ

๒. การที่พระภิกษุและเจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานมาใช้อาคารในการทำงานพระศาสนา ผู้สร้างจะได้บุญทุกบุญอย่างต่อเนื่อง แม้ไม่ได้ทำด้วยตนเอง

๓. ผู้สร้างจะมีสายบุญเชื่อมกับมหาปูชนียาจารย์ และจะสามารถบรรลุธรรมที่ท่านบรรลุได้โดยง่าย สามารถเข้าถึงนิพพานได้โดยง่าย

๔. ผู้สร้างจะเกิดในตระกูลสูง เข้าถึงฐานะอันสูงส่ง เป็นที่เคารพนับถือเกรงใจของมนุษย์และเทวา เพราะขึ้นชื่อว่าบูชาบุคคลที่ควรบูชา ซึ่งถือว่าเป็นมงคลอันสูงสุด

๕. ผู้สร้างจะมีบุตร บริวาร ที่มีความเคารพ กตัญญู อยู่ในโอวาท เพราะทำทานด้วยความเคารพ ความกตัญญูที่มีต่อมหาปูชนียาจารย์

๖. ผู้สร้างจะเป็นผู้มีปัญญาเป็นเลิศ เพราะได้สร้างมหากาลทานที่ประกอบด้วยปัญญา บุษาบุคคลที่มีปัญญา ที่ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ
๗. ผู้สร้างจะเป็นผู้มีสัมมาทิฐิ เกิดในปฏิรูปเทส ในดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรือง เพราะได้สร้างเหตุแห่งความเจริญไว้ในพระพุทธศาสนา
๘. หลังจากละโลกแล้ว จะได้ไปเสวยทิพยสมบัติ ถึงพร้อมด้วยลาภ ยศ สรรเสริญ สุข และอธิปไตย อันไม่มีประมาณ
๙. เมื่อลงมาเกิดเป็นมนุษย์ จะเข้าถึงความเป็นมหาเศรษฐีได้โดยง่าย ถึงพร้อมด้วยโภคทรัพย์อันมากมาย เพราะได้บริจาคทรัพย์ไว้ในพระพุทธศาสนา และเนืองนาบุญอันเลิศ

ฯลฯ

กฐิน ๑๐๑ ปี
คุณยายอาจารย์ฯ

www.kalyanamitra.org

คุณยายของฉัน

ประเพณีทอดกฐิน

คำว่า “กฐิน” แปลว่า สะติง คือไม้ที่ใช้สำหรับชิงผ้าให้ตึง มีทั้งรูปทรงสี่เหลี่ยมและทรงกลม เมื่อชิงผ้าด้วยสะติง จะทำให้เย็บผ้าได้ง่ายขึ้น

คำว่า “ทอด” หมายถึงการวาง คือการน้อมนำผ้าจีวรถวายแด่คณะสงฆ์

เทศกาลทอดกฐิน ก็คือ ฤดูกาลเปลี่ยนผ้าใหม่ของพระภิกษุ

การทอดกฐิน เป็นประเพณีอันดีงามที่พุทธศาสนิกชนประพฤติปฏิบัติสืบต่อกันมาเป็นเวลายาวนานกว่า ๒,๕๐๐ ปี กำเนิดขึ้นเมื่อครั้งที่พระภิกษุชาวเมืองปาไธยรัฐออกเดินทางไกล เพื่อไปเฝ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ณ วัดพระเชตวัน เมืองสาวัตถี แต่ยังไม่ทันไปถึงวัดพระเชตวัน ก็ถึงเวลาเข้าพรรษาเสียก่อน พระภิกษุเหล่านั้นจึงต้องจำพรรษาที่เมืองสาเกต

หลังออกพรรษาแล้ว พื้นดินยังชุ่มไปด้วยน้ำ และโคลน เพราะฝนยังตกอยู่ แต่พระภิกษุเหล่านั้นก็รีบเร่งเดินทาง เพื่อไปเข้าเฝ้าพระพุทธองค์ จีวรของพระทุกรูปจึงเปื้อนและเปียกชุ่ม อีกทั้งยังขาดวินด้วยความเก่า

พระบรมศาสดาทอดพระเนตรแล้ว จึงทรงมีพุทธานุญาตให้ภิกษุผู้อยู่จำพรรษาปรับผ้ากฐินได้หลังออกพรรษา เพื่อนำมาผลัดเปลี่ยนแทนผ้าเก่า

ประเพณีทอดกฐินจึงเกิดขึ้นตั้งแต่นั้น และสืบทอดมาจนกระทั่งปัจจุบัน

การทอดกฐินเป็นบุญพิเศษที่มีอานิสงส์มาก เพราะทำได้ยากกว่าบุญอื่น ด้วยสาเหตุหลายประการ ดังนี้ **จำกัดกาลเวลา** คือ ต้องถวายภายใน ๑ เดือน นับตั้งแต่วันออกพรรษา **จำกัดชนิดทาน** คือ ต้องถวายเป็นสังฆทานเท่านั้น จะถวายเจาะจงภิกษุรูปใดรูปหนึ่งเหมือนทานอย่างอื่นไม่ได้ **จำกัดคราว** คือ แต่ละวัดรับกฐินได้เพียงปีละ ๑ ครั้ง

คุณยายของฉัน

เท่านั้น **จำกัดผู้รับ** คือ พระภิกษุผู้รับกฐินได้จะต้องจำพรรษาที่วัดนั้นครบไตรมาส (๓ เดือน) และต้องมีจำนวนตั้งแต่ ๕ รูปขึ้นไป **จำกัดงาน** คือ เมื่อพระภิกษุรับผ้ากฐินแล้ว จะต้องกรานกฐินให้เสร็จภายในวันนั้น **จำกัดของถวาย** คือ ไทยธรรมที่ถวายต้องเป็นผ้าผืนใดผืนหนึ่งในไตรจีวรเท่านั้น โดยทั่วไปนิยมใช้สังฆาฏิ ไทยธรรมอื่นจัดเป็นบริวารกฐิน **เกิดจากพุทธประสงค์** พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงมีพุทธานุญาตให้พระภิกษุสงฆ์รับผ้ากฐินเพื่อผลัดเปลี่ยนไตรจีวรเก่า แต่ทานอย่างอื่นทายกทูลขอให้ทรงอนุญาต เช่น มหาอุบาสิกาวิสาขาทูลขออนุญาตถวายผ้าอาบน้ำฝน

นอกจากนี้ การทอดกฐินยังมีความพิเศษเหนือกว่าทานทั่วไป เพราะเป็นทานประเภทเดียวที่ทั้งผู้ให้และผู้รับต่างก็ได้รับอานิสงส์ด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่าย กล่าวคือ

www.kalyanamitra.org

คุณยายของฉัน

ฝ่ายสงฆ์ เมื่อรับกฐินแล้ว จะได้รับอานิสงส์ตามพระวินัย ๕ ประการ ส่งผลให้ได้รับความสะดวกในการบำเพ็ญสมณกิจในช่วงเวลาหลังจากออกพรรษาแล้ว ดังนี้

๑. จาริกไปในที่ต่าง ๆ ได้โดยไม่ต้องบอกลา
๒. จาริกไปโดยไม่ต้องนำไตรจีวรไปครบสำหรับก็ได้
๓. ฉ้นอาหารรวมเป็นหมู่คณะได้
๔. เก็บบอดิเรกจีวรได้ตามปรารถนา
(เก็บไว้ใช้ได้เกิน ๑๐ วัน)
๕. ย่อมได้สิทธิ์ถือครองจีวรที่เกิดขึ้นในภายหลัง
ในวัดของตน

ฝ่ายฆราวาส เมื่อทอดกฐินแล้ว จะได้รับ
อานิสงส์ผลบุญอันยิ่งใหญ่ไพศาล จนไม่อาจที่จะนับ
จะประมาณได้ เช่น

๑. ทำให้มั่งคั่งด้วยโภคทรัพย์

ประสบความเจริญรุ่งเรืองในหน้าที่การงาน

๒. ทำให้มีชื่อเสียงเกียรติคุณอันดีงาม

เป็นที่ตั้งแห่งศรัทธาของมหาชน

๓. ทำให้มีจิตใจเข้มแข็ง บริสุทธิ์ ผ่องใส

และมีความสุขอยู่เสมอ

๔. ทำให้มีจิตใจตั้งมั่นเป็นสมาธิ

และเข้าถึงธรรมได้โดยง่าย

๕. ได้ชื่อว่ารู้จักใช้ทรัพย์สมบัติให้เกิดเป็นบุญ
ติดตัวไปในภพเบื้องหน้าอย่างเต็มที่

คุณยายของฉัน

๖. ทำให้มีรูปงาม ผิวพรรณงาม ไม่ขาดแคลน
เครื่องนุ่งห่มอันประณีต และเป็นที่รัก
ของบุคคลทั่วไป
๗. เมื่อละจากโลกมนุษย์แล้ว
จะได้ไปเกิดในสุคติโลกสวรรค์
๘. เมื่อมาเกิดเป็นมนุษย์ จะสมบูรณ์พร้อม
ด้วยโลกียทรัพย์และอริยทรัพย์
๙. เมื่อบารมีเต็มเปี่ยม หากเกิดเป็นชาย
และได้พบพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จะได้บวช
แบบเอหิภิกขุอุปสัมปทา หากเป็นหญิงจะได้
ครอบครองเครื่องประดับมहाลดาปสาธน์
๑๐. เป็นเหตุให้บรรลุมรรคผลนิพพานได้โดยง่าย
 ฯลฯ

การทอดกฐินจึงเป็นบุญพิเศษ
ที่นำความสุขและความสมปรารถนา
มาสู่ผู้ให้และผู้รับอย่างแท้จริง

คุณยายของฉัน

“บุคคลใดให้ทานด้วยตนเอง
และชักชวนผู้อื่นให้ทำด้วย บุคคลเช่นนี้ไปเกิดที่ใด
ย่อมได้ทั้งโภคทรัพย์สมบัติ
และบริวารสมบัติในที่ ๆ ตนไปเกิดนั่นเอง”
(พุทธพจน์)

“คุณยายของฉัน”

จัดทำโดย กองสื่อธรรมะ ชมรมผู้รักบุญ
พิมพ์ที่ บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (๑๙๗๗) จำกัด
พิมพ์ครั้งที่ ๒ ๑ กันยายน ๒๕๕๓

ดม.
garee

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
เป็นมหาปุษยปัญญาจารย์ผู้เลิศ ท่านดำเนินชีวิตตาม
พระธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
และอบรมตนอย่างต่อเนื่องยาวนาน
จนกระทั่งถึงพร้อมด้วยศีล สมาธิ ปัญญา
เปี่ยมด้วยคุณวิเศษและคุณธรรมอันสูงส่ง
ใครปรารถนาบุญใหญ่ หวังทำบุญกับท่าน
ผู้เป็นเนื่อนาบุญอันเลิศเกิด

www.kalyanamitra.org